

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722200440
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3722200440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., J. XXXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Matušov, s.r.o., so sídlom Púchov, 1. mája 1455, proti rozvedenej manželke H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., Q. slobody XXXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Michaelou Lapuníkovou, so sídlom Považská Bystrica, Stred 60/55, o návrhu na zníženie výživného na rozvedenú manželku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10Pc/4/2022-81 zo dňa 13. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í nasledovne:

I. Povinnosť navrhovateľa T. J., nar. XX.XX.XXXX, prispievať na výživu rozvedenej manželky H. J., nar. XX.XX.XXXX, s a z n i ž u j e zo sumy 360,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 15.02.2022.

II. Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a.

III. Týmto sa m e n í uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4Pc/10/2020-36 zo dňa 08.10.2020.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom návrh zamietol (výrok I.) a ustálil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na rozvedenú manželku zo sumy 360 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že už nepracuje, je dôchodca a dôchodok poberá vo výške 956,40 eur mesačne, pričom jeho náklady bez výživného sú vo výške 816 eur mesačne. V dôsledku vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov dostala manželka byt v hodnote 100.000 eur, navrhovateľovi bolo za byt vyplatených 35.000 eur a následne manželka predala tento byt za sumu 117.000 eur, za ktorú si kúpila byt v R., avšak navrhovateľ si uvedené nemôže dovoliť a žije v nájme. Manželka mala byt pritom nadobudnúť za sumu 58.000 eur a suma 27.000 eur jej mala ešte zostať. Rozvedená manželka vo vyjadrení uviedla, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko jej jediný príjem je invalidný dôchodok vo výške 185 eur mesačne a zdravotné problémy jej znemožňujú zárobkovú činnosť. Pokiaľ ide o kúpu bytu, ten stál 58.000 eur, z čoho jej ostalo z peňazí po predaji bytu a vyplatení manžela suma 23.500 eur, z ktorej 14.500 eur investovala do rekonštrukcie bytu a 1.700 eur do vybavenia bytu. Ostala jej suma 7.300 eur, z ktorých 7.050 eur vrátila dcére, ktorá jej pomáhala s

platením nákladov v čase, keď ju jej bývalý manžel nepodporoval. Mesačné náklady vyčíslila na sumu 523,50 eur.

2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 13C/59/2020-109 zo dňa 06.08.2021 schválil medzi stranami zmier, ktorým rozvedená manželka nadobudla byt v hodnote 100.000 eur a finančné prostriedky na účte vo výške 2.567 eur, navrhovateľovi pripadlo motorové vozidlo v hodnote 6.000 eur a finančné prostriedky na účte v sume 24.890 eur. Rozvedená manželka bola povinná vyplatiť navrhovateľovi sumu 35.500 eur. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že navrhovateľ je od 05.05.2021 poberateľom predčasného starobného dôchodku vo výške 956,40 eur mesačne. Riadny dôchodkový vek dosiahne dňa 27.02.2023. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že rozvedená manželka poberá invalidný dôchodok vo výške 185,80 eur mesačne. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že navrhovateľ bol zamestnaný od 01.01.1999 do 04.05.2021 v spoločnosti Continental Matador Truck Tires, s.r.o. a pri odchode mu bola vyplatená mimo iné aj suma 16.592,85 eur v hrubom, čo v čistom predstavuje sumu 11.597,87 eur. Z lustrácie v bankách vyplynulo, že navrhovateľ má na účte v Slovenskej sporiteľni, a.s., vedenú sumu 40.290,11 eur. Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 4Pc/10/2020-36 zo dňa 08.10.2020 schválil zmier, ktorým sa navrhovateľ zaviazal prispievať na výživu rozvedenej manželky sumou 360 eur mesačne. Z odôvodnenia vyplynulo, že rozvedená manželka mala v tom čase náklady vo výške 611 eur, poberala invalidný dôchodok vo výške 178,70 eur, navrhovateľ bol zamestnaný s príjmom 1.200 až 1.300 eur mesačne. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že žije sám v prenajatom dvojizbovom byte, mesačné náklady má 300 eur na nájom, 80 eur na elektriku, 28 eur na internet a televíziu, 12 eur na telefón. Jeho príjem predstavuje starobný dôchodok vo výške 950 eur mesačne, brigádu nemá žiadnu. Lieči sa na vysoký tlak, srdce, prostatu. Z práce odišiel kvôli bolesti v krížoch. Úspory má asi 40.000 eur na účte, z toho peniaze z výplaty BSM v sume 35.000 eur a auto. Nevie si predstaviť, že by tam zostal pracovať, bola to fyzicky náročná práca, ale tiež práca v hlučnom a prašnom prostredí. Ohľadne krížov navštevuje doktorku MUDr. G. v Maťadore. Príspevok manželke platí teraz z úspor. Pri určení výživného poberal mzdu vo výške 1.200 - 1.300 eur mesačne v čistom. V prípade odchodu na dôchodok mu bolo vyplatených 7.000 eur ako odchodné. V minulosti chodil na rehabilitačné pobyty, v súčasnosti chodí na masáže. Rozvedená manželka na pojednávaní uviedla, že žije sama v jednoizbovom byte. Bývalý manžel sa odsťahoval z bytu v septembri, odkedy platila všetky náklady sama. Zdravotný stav sa jej zhoršuje, chodí na rehabilitácie, injekcie, ležala v nemocnici. Má polovičný invalidný dôchodok. Na starobný dôchodok by mala ísť za 3,5 roka. Od 2018 ju finančne podporovala dcéra, v tom čase dostávala 165 eur mesačne, dcére vrátila 6.450 eur a 600 eur. Od 21.12.2018 jej navrhovateľ dával sumu 350 eur mesačne po dobu 4 mesiacov a od 01.04.2019 jej dával 150 eur mesačne do 09.09.2020. Ak by navrhovateľ platil iba 50 eur mesačne, tak jej to nevyjde na úhradu nevyhnutných nákladov. Na účte má momentálne 130 eur, avšak nemá zaplatené niektoré veci. Po vysporiadaní BSM mala 81.000 eur z bytu a 2.650 eur. V roku 2018 mala na účte sumu 2.500 eur a na sporiacom účte sumu 3.000 eur. Tieto použila v súvislosti s úmrtím rodičov a na svadbu oboch dcér. Po rodičoch dostala pozemok (lúku/les).

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa ust. § 75 ods. 1, § 78 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Súd zisťoval, či došlo u účastníkov konania k zmene pomerov, pričom dospel k názoru, že nie. Konkrétne navrhovateľ odôvodňoval svoj návrh v podstate troma skutočnosťami, a to odchodom do dôchodku, vysporiadaním BSM a tým, že v sume výživného bola zahrnutá aj suma 100 eur, ktoré rozvedená manželka následne dávala navrhovateľovi na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu, v ktorom v tom čase žili spolu. Odchod do dôchodku by mohol byť skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, v tomto prípade tomu tak nie je. Súd prihliadol na to, že navrhovateľ neodišiel do riadneho dôchodku, ale do predčasného dôchodku. Je pravda, že navrhovateľ mal na takýto krok právo, avšak urobil tak v čase, kedy vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči inej osobe. Za takejto situácie si mal veľmi dobre zvážiť svoje rozhodnutie. Zamestnanec síce má právo aj na ukončenie pracovného pomeru výpoveďou, ale uvedené samo o sebe navrhovateľa nezbavuje vyživovacej povinnosti. Z výpovede nevyplývalo, že by bol odchod do predčasného dôchodku odôvodnený vážnymi dôvodmi. Navrhovateľ síce tvrdil, že mal problémy s krížami, avšak z jeho výsluchu vyplynulo, že tieto liečil každého pol roka maximálne 10 dní a s ohľadom na dĺžku práceneschopnosti sa nejaví, že by tieto problémy boli závažného charakteru, pre ktorý nemohol pracovať ďalej. Navrhovateľovi bola v súvislosti s jeho odchodom z práce vyplatená suma 11.597,87 eur, resp. ako tvrdí on išlo o sumu 7.000 eur. Pokiaľ sa navrhovateľ rozhodol odísť do predčasného dôchodku, tak minimálne z týchto finančných prostriedkov má možnosť plniť vyživovaciu povinnosť. S ohľadom na § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd neprihliadol u navrhovateľa na odchod do predčasného dôchodku, nakoľko k zníženiu jeho príjmu nedošlo z vážneho dôvodu. Zároveň mu boli vyplatené finančné prostriedky, ktorými výpadok príjmu vie vykryť. Pokiaľ ide o vysporiadanie

bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ani v tejto časti nepovažoval súd nadobudnutie vlastníctva rozvedenou manželkou k bytu v rámci vysporiadania BSM za tú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, nakoľko vysporiadaním BSM manželia nenadobúdajú nový ďalší majetok, ale dochádza k jeho transformácii z jednej formy vlastníctva na druhú. V prípade rozvedenej manželky nadobudnutie bytu v rámci vysporiadania BSM nie je jej majetkovým prírastkom. Manželka v rámci vysporiadania musela navrhovateľovi vyplatiť určitý ekvivalent hodnoty za byt (35.000 eur) a zároveň aj navrhovateľ nadobudol motorové vozidlo v hodnote 6.000 eur a finančné prostriedky na účte vo výške 24.890 eur. Navrhovateľ argumentoval aj tým, že rozvedená manželka nadobudnutý byt v rámci vysporiadania BSM výhodne predala za sumu 117.000 eur, pričom jeho hodnota bola pri vysporiadaní stanovená na sumu 100.000 eur. Súd prihliadol na skutočnosť, že zo získaných finančných prostriedkov musela vyplatiť sumu 35.000 eur navrhovateľovi, následne si kúpila vlastný byt za sumu 58.000 eur, ktorý prerobila za 14.500 eur, nakúpila vybavenie za 1.700 eur a vrátila dcére peniaze v sume 7.050 eur, ktoré jej poskytla v čase, keď ju manžel nepodporoval. Vyššie hospodárenie rozvedenej manželky súd nepovažoval za žiadny luxus, ani za márnотratné konanie, ktoré by bolo možné hodnotiť ako v rozpore s dobrými mravmi. Rozvedená manželka získala z BSM určitú majetkovú hodnotu a tú premenila na nové bývanie v podobe jednoizbového bytu. Navrhovateľ dostal peniaze za byt vo výške 35.000 eur a ostali mu peniaze na účte vo výške 24.890 eur, pričom sa rozhodol žiť v nájme v dvojizbovom byte, čo je jeho voľba. Pokiaľ ide o sumu 100 eur, ktoré mala rozvedená manželka poukazovať zo sumy 360 eur navrhovateľovi, ako úhradu za náklady spojené s užívaním spoločnej nehnuteľnosti, súd v tomto nevidel žiadnu relevantnú zmenu. Aj teraz má navrhovateľka náklady v súvislosti s bývaním. Ak nejaká zmena nastala, tak to je tá, že nežije s navrhovateľom, čo nie je dôvod pre zníženie výživného. S ohľadom na vyššie uvedené súd navrhovateľom uvádzané skutočnosti nepovažoval za zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmenu rozhodnutia o výživnom. Súd zároveň nezistil u účastníkov žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by zmenu rozhodnutia odôvodňovali. Je potrebné prihliadnuť najmä na to, že zdravotný stav rozvedenej manželky sa nelepší, má naďalej obmedzený príjem, pričom k jeho nárastu môže dôjsť až nástupom na riadny dôchodok. Vzhľadom na uvedené súd návrh na zníženie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keďže si ho nikto z nich neuplatnil.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ a uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom v plnom rozsahu, keď obsahuje nedostatočné odôvodnenie, je výrazom nespravodlivého usporiadania vzťahov, je absolútne prekvapivý, porušuje princípy legality a princíp právnej istoty. Rozsudok je výsledkom nesprávnej aplikácie a interpretácie zákonných ustanovení CMP a vada rozsudku spočíva v tom, že súd prvej inštancie neposúdil argumenty vo vzájomnej súvislosti, ale rozdielne jeden od druhého, v dôsledku čoho dospel k vydaniu prekvapujúceho rozsudku, ktorým bol porušené princípy právnej istoty a legality uvedené v Ústave SR, ďalej bolo porušené právo navrhovateľa na súdnu ochranu uvedenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy, pretože procesným postupom a vydaním rozsudku bolo porušené právo na súdnu ochranu na spravodlivom a nestrannom súde. K porušeniu práva na spravodlivý proces, nepreskúmateľnosti a inej vade konania, ktorá spôsobila nesprávne rozhodnutie vo veci, navrhovateľ uviedol, že tejto podstatnej vady sa súdy dopustia vtedy, keď napríklad vydajú prekvapivé rozhodnutie, riadne a relevantne sa nevysporiadajú so všetkými podstatnými argumentmi účastníka konania a vydajú rozhodnutie, ktorým sa odchyľia od zaužívanej rozhodovacej praxe a nedostatočne toto odchylenie odôvodnia. Súd prvej inštancie na jednej strane tvrdil, že navrhovateľ si mal zvážiť, či odíde v dôsledku ťažkého zdravotného stavu do predčasného starobného dôchodku, ale na druhej strane rozvedená manželka si už nemusí zvážiť, či si kúpi byt, hoci má evidentnú vedomosť, že na financovanie tohto bytu nemá a vie, že drvivú väčšinu tohto bytu financoval navrhovateľ. Ak by si rozvedená manželka rozmyslela, či si kúpi byt, na ktorý de facto nemá finančné prostriedky, mohla spraviť presne to isté, čo navrhovateľ a síce, že by do konca života bývala v nájme, ako aj navrhovateľ. V takom prípade by nemusela žiadať o príspevok na výživu nevyhnutných nákladov rozvedenej manželky, ktorý jej prevažnú časť finančných výdavkov financuje. Už len z tohto hľadiska tieto procesné pochybenia zo strany súdu zakladajú nepreskúmateľnosť rozsudku, prípadne inú vadu konania, ktorá spôsobila nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd neodôvodnil, prečo nepripustil argument navrhovateľa, že rozvedená manželka v súčasnosti disponuje omnoho lepšími a väčšími majetkovými pomermi ako navrhovateľ. Rozvedená manželka je výlučnou vlastníčkou bytu, ktorý má hodnotu najmenej 85.000 eur, oproti tomu navrhovateľ bude už do konca svojho života odkázaný na to, aby býval v nájomnom byte. Navrhovateľ disponuje finančnými prostriedkami na účtoch približne v sume 45.000 eur, čo sú jeho posledné životné úspory, ktoré podľa nemôžu slúžiť na platenie vysokej sumy príspevku, keď tiež nemá istotu stabilného bývania. Táto celoživotná rezerva sa už nezvýši a je vhodné predpokladať, že pri súčasnom vývoji cien inflácie a cien nevyhnutných na úhradu životných výdavkov, bude aj táto suma nedostatočná. Na toto mal súd prihliadnuť.

Súd opomenul skúmať, či sú podmienky pre určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela zachované. Namiesto toho vyslovil, že neboli splnené podmienky zmeny pomerov, čo je výsledkom nesprávneho výkladu skutkových tvrdení. Nosným argumentom navrhovateľa odôvodňujúcim podstatnú zmenu pomerov bolo to, že už v súčasnosti nepracuje a je na predčasnom starobnom dôchodku, čím sa jeho príjem zníži veľmi podstatným spôsobom. Navrhovateľ celý život pracoval v hlučnom a najmä prašnom prostredí, čo malo veľmi negatívny dopad na jeho zdravie, pričom jeho ťažký zdravotný stav potvrdzuje aj lekárska správa. Práve na základe odporúčania lekára navrhovateľ zväžil s ohľadom na jeho zdravotný stav to, že odišiel do predčasného dôchodku, čo z jeho strany nebol žiadny rozmar. Z predloženej lekárskej správy vyplynulo, že navrhovateľ mal ťažké zdravotné problémy a bola mu doporučená zmena pracoviska na nehluché, eventuálne zváženie možnosti odchodu do predčasného dôchodku z dôvodu výrazného zhoršovania audio parametrov. Súd uvedené nepovažoval za podstatnú zmenu pomerov a takéto tvrdenie je nesprávne. Súd na jednej strane vyslovil bez dôkazu, že navrhovateľ mohol pracovať ďalej a na druhej strane nepriamo potvrdil bez preskúmania, že rozvedená manželka pracovať nemôže. Toto je porušenie princípu rovnosti účastníkov v konaní v spojení s tým, že súd neprihliadol na zhoršujúci zdravotný stav navrhovateľa. Pokiaľ ide o vysporiadané BSM, rozvedená manželka predala byt o 17.000 eur viac, ako bola suma, z ktorej vyplatila navrhovateľovi jeho podiel a túto sumu je možné považovať za rozšírenie majetkových pomerov a nie ako transformáciu BSM. K tomuto sa súd venoval nedostatočne. Navrhovateľ nepovažuje konanie rozvedenej manželky v podobe kúpy bytu za márnотratné, ale za veľmi neuvážené, dokonca vypočítavé, keď sama priznala, že sa spoliehala na príspevok od navrhovateľa. V rozpore s dobrými mravmi je to, že rozvedená manželka si za všetky usparené peniaze kúpila byt s tým, že nemá už žiadnu životnú finančnú úsporu, pričom všetky tieto životné výdavky uhradza navrhovateľ, ktorý správne odhadol svoje majetkové možnosti, keď uvážil, že si nemôže dovoliť kúpu bytu aj s ohľadom na to, že musí platiť príspevok rozvedenej manželke. Je neprijateľné, aby súd vyslovil, že navrhovateľ sa sám dobrovoľne rozhodol žiť v prenajatom byte, čo má byť jeho voľba. Ak by konal rovnako neuvážene ako rozvedená manželka a kúpil si byt za všetky celoživotné úspory bez tvorby finančnej rezervy, tak z čoho by potom rozvedená manželka hradila svoje životné potreby. Navrhovateľ sa ohradil voči vyjadreniu súdu, že by si sám dobrovoľne vybral možnosť bývania v nájomnom byte, nakoľko nebude do konca života mať zabezpečené dôstojné miesto na život z toho dôvodu, že musí platiť byt navrhovateľke a jej životné výdavky. Príspevok na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine má slúžiť len na úhradu nevyhnutných životných nákladov rozvedeného manžela a nie na uhradenie všetkých životných nákladov (poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 1Co/100/2013). Navrhovateľ preukázal hmotnoprávnu podmienku, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá má nezvratný charakter a je nevyhnutné sa zaoberať otázkou rozsahu príspevku na výživu rozvedeného manžela, čo súd opomenul. Navrhovateľ by chcel spochybníť niektoré výdavky uvedené rozvedenou manželkou, ktoré nepredstavujú nevyhnutné výdavky na život, a to výdavky na internet, televíziu, drahý telefón. Z rozsudku vyplýva, že súd nedostatočne odôvodnil to, akým spôsobom vyhodnotil záver, že navrhovateľov zdravotný stav mu neumožňoval aj ďalej pracovať. V zmysle vyšetrovacieho princípu je súd povinný aj sám vykonať dôkazy, aby zistil, aký je skutkový stav veci a riadne odôvodnil svoje rozhodnutie. Na pojednávaní bolo zo strany navrhovateľa niekoľko krát akcentované, že jeho zdravotný stav je vo veľmi zlom stave a pokiaľ súd nepovažoval tieto tvrdenia za dôvodné, mal vyzvať navrhovateľa na doplnenie týchto skutočností ďalšími dôkazmi a nemal sám autoritatívne bez právneho a dôkazného podkladu rozhodnúť. Súd tak nedostatočne a nesprávne zistil skutkový stav. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že navrhovateľa zaviazže prispievať na výživu rozvedenej manželky vo výške 50 eur mesačne, prípadne zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na nové konanie.

5. Rozvedená manželka vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Súd po skutkovej a právnej stránke rozhodol vec správne, dostatočne svoje rozhodnutie odôvodnil, poukázal na rozhodujúce skutočnosti a tvrdenia relevantné v danej veci. Nejedná o zmätočné, prekvapivé, nespravodlivé rozhodnutie, porušujúce princíp právnej istoty. Rozhodnutie, ktoré je v neprospech účastníka konania nezakladá jeho nesprávnosť, nespravodlivosť a porušenie zásady právnej istoty. Odchod do predčasného dôchodku navrhovateľa bol z jeho strany aktom pomsty, nakoľko si myslel, že z tohto dôvodu mu súd zníži výživné na rozvedenú manželku. Zdravotné problémy navrhovateľa neboli v takom rozsahu, že by kvôli nim musel prestať pracovať, resp. by nemohol zmeniť druh alebo rozsah práce. Nikdy nebol na dlhodobu PN, nepotreboval akútnu zdravotnú lekársku a medikamentóznú liečbu. Jednalo sa skôr o klasické zdravotné problémy, ktoré mali aj ostatní pracujúci v jeho veku, a to vysoký tlak. Zdravotný stav navrhovateľa je ovplyvnený hlavne jeho zlým životným štýlom, ktorý trval počas celého manželstva. Problémy, ktoré momentálne popisuje ohľadne vysokého krvného tlaku,

sú dôsledkom tohto zlého štýlu, a to málo pohybu, takmer každodenné pitie alkoholu, fajčenie či konzumácia nezdravých jedál. Jeho zdravotný stav nie je natoľko vážny, aby nemohol pracovať, pričom MUDr. H. G. nezakázala navrhovateľovi vykonávať jeho prácu, len mu odporučila prípadne zmenu pracoviska. Zdravotný stav rozvedenej manželky je výrazne horší, operácia krčnej chrbtice, vysoký krvný tlak, problémy s obličkami, výrastky na päte, myóm (gynekologická operácia), ktorý stav naďalej znemožňuje rozvedenej manželke čo aj len krátkodobo pracovať. Navrhovateľ poukazoval na zvýšenie majetkových pomerov rozvedenej manželky v súvislosti s vysporiadaním BSM a kúpou jednoizbového bytu do vlastníctva rozvedenej manželky, ktorá súhlasila s názorom súdu, že sa jedná iba o transformáciu majetku rozvedenej manželky a nie o jeho zvýšenie. Príjem navrhovateľa z predčasného dôchodku je dostatočne vysoký na to, aby sa výživné pre rozvedenú manželku zachovalo v pôvodnej výške, prípadne bolo znížené na sumu 300-250 eur. Navrhovateľ mal v čase vykonávania práce mesačný príjem vo výške 1.200 eur, momentálne má vyplácaný predčasný dôchodok vo výške 956 eur mesačne a úspory vo výške cca 45.000 eur. Viackrát sa počas súdnych konaní nepravdivo a účelovo vyjadroval o svojich príjmoch v nižších sumách, ako bola skutočnosť, keď uviedol, že mu bolo vyplatené odchodné vo výške 7.000 eur, pričom súd zistil, že navrhovateľovi zamestnávateľ (Continental) vyplatil sumu 11.597,87 eur. Jeho mesačné príjmy sú vyššie ako 956 eur, pri prepočítaní sumy mesačného dôchodku, spriemerovania sumy vyplateného vernostného a odchodného má navrhovateľ mesačný príjem 2.000 eur, pričom si tiež sporil na dôchodok v rámci III. piliera dôchodkového sporenia. Majetkové pomery navrhovateľa umožňujú ponechať rozvedenej manželke príspevok vo výške 360 eur mesačne a nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala jeho zmenu. Rozvedená manželka nevyhnutne potrebuje finančnú pomoc vo forme vyplácania príspevku pre rozvedenú manželku, nakoľko jej invalidný dôchodok v sume 185 eur mesačne nepokrýva nevyhnutné mesačné výdavky, nemôže tak súhlasiť so znížením príspevku na 50 eur mesačne, nakoľko je od neho existenčne závislá. Nevyhnutné mesačné výdavky rozvedenej manželky sú vo výške 523,50 eur, a to na byt 90 eur, stravu 200 eur, drogériu 40 eur, oblečenie a obuv 40 eur, internet 14 eur, telefón 16 eur, lieky a zdravotnú starostlivosť 60 eur, cvičenie, rehabilitácie 20 eur, cestovné 10 eur, smeti, 2,50 eur, daň z nehnuteľnosti 1 euro, vnúčatá 30 eur. Po použití invalidného dôchodku v sume 185 eur na tieto výdavky, jej ostáva ešte zaplatiť každý mesiac minimálne 338,50 eur, bez zarátania mimoriadnych výdavkov, ktoré tiež máva a v podstate vždy prečerpávajú jej mesačný príjem 545 eur (185 eur a 360 eur), ktorý má fixný. Príspevok na rozvedenú manželku vo výške 360 eur mesačne veľakrát nestačí a nezabezpečuje jej pokrytie všetkých nevyhnutných výdavkov, aj počas aktuálneho zdražovania, takže jej musí pomáhať mladšia dcéra s manželom. Rozvedenej manželke pri uhrádzaní nevyhnutných životných potrieb neostáva žiadna suma z jej príjmov (invalidný dôchodok a príspevok), z ktorého by si vedela našetriť nejaké úspory. Ak by odvolací súd pristúpil k zníženiu výživného a mala by späť navrhovateľovi vrátiť určitú sumu peňazí, žiada súd, aby jej umožnil túto sumu vrátiť v pravidelných splátkach, maximálne vo výške 20 eur mesačne, aby sa nedostala do vážnych finančných problémov a nemusela svoju dcéru neprimerane zaťažovať.

6. Navrhovateľ vo vyjadrení uviedol, že vyjadrenie rozvedenej manželky je len súbor jej osobných názorov bez toho, aby bola uvedená relevantná právna argumentácia a dôkazy na preukázanie jej skutkových tvrdení. Z tohto dôvodu navrhovateľ spochybňuje a popiera skutkové tvrdenia rozvedenej manželky vo vyjadrení v celom rozsahu. Navrhovateľ v odvolaní uviedol množstvo relevantných skutočností, prečo nie je zabezpečené spravodlivé rozhodnutie, že rozhodnutie je prekvapivé a došlo k zásahu do princípu právnej istoty. Skutkové tvrdenie rozvedenej manželky, že by bol odchod navrhovateľa do predčasného dôchodku aktom pomsty voči rozvedenej manželke, nie je ničím podložené, evidentne v rozpore s lekárskou správou a objektívnym zdravotným stavom navrhovateľa. Rozvedená manželka nie je odborne spôsobilou osobou na to, aby vedela posúdiť, či zdravotné problémy navrhovateľa boli bežné, najmä nie je odborne spôsobilou osobou, aby tvrdila, že zdravotné problémy navrhovateľa boli spôsobené v dôsledku zlej životosprávy a zlého životného štýlu. Bola to práve rozvedená manželka, ktorá podala návrh na rozvod presne 5 rokov pred jej odchodom do starobného dôchodku, toto vykonala uvedomujúc si, že až do dosiahnutia jej starobného dôchodku jej bude navrhovateľ povinný platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela. Jediným jej cieľom bolo zabezpečiť si až do dosiahnutia starobného dôchodku príjem z príspevku, ktorý poskytuje navrhovateľ. Návrh na rozvod mohla podať rozvedená manželka už oveľa skôr, keď spolužitie s navrhovateľom bolo také zlé, ako tvrdila a nie presne 5 rokov pred dosiahnutím nároku na starobný dôchodok. Rozvedenej manželke nerobí problém ani vo vyjadrení vedome zavádzať súd uvedením nepravdivých skutočností vo vzťahu k lekárskej správe, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal veľmi zlý zdravotný stav a vyslovene mu bola odporúčená možnosť odchodu do predčasného dôchodku. Z Lekárskej správy vyplýva vyslovené odporúčanie MUDr. Andelovej, že by mal navrhovateľ zväžiť odchod do predčasného starobného dôchodku a trpel vážnymi zdravotnými problémami, ktoré sa len zhoršovali.

Navrhovateľ mal záujem aj u jeho zamestnávateľa zamestnať sa na inej pozícii, avšak zamestnávateľ v tom čase nemal na ponuku vhodnú pozíciu pre navrhovateľa a vzhľadom na jeho vysoký vek bolo takmer nemožné zabezpečiť si jemu vhodnú prácu. Na jednej strane rozvedená manželka svoj nárok na príspevok odôvodňuje jej zlým zdravotným stavom, na druhej strane neakceptuje preukázaný zlý zdravotný stav navrhovateľa, pričom táto skutočnosť preukazuje to, že rozvedená manželka neberie ohľad na navrhovateľa a jej záujmom je len dostávať príspevok na výživu rozvedenej manželky do času, kým jej vznikne nárok na starobný dôchodok, keď ten už vykompenzuje výšku príspevku. Účelom príspevku na výživu rozvedeného manžela nie je zabezpečenie rovnakej životnej úrovne, ale len dočasne poskytnúť náhradu niektorých životných výdavkov. Rozvedená manželka má až do konca života zabezpečené vlastné bývanie v byte, ktorý jej zakladá oveľa vyššiu životnú úroveň ako navrhovateľovi. Súd a rozvedená manželka tieto skutočnosti nevzali do úvahy a skutkový stav vyriešili len na základe striktno formálneho posúdenia. Súd porušil povinnosť aplikovať na skutkové prípady zásadu materiálneho zistenia skutkového stavu, keď skutkový stav bol posúdený len na základe formálneho výkladu práv. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 48/2010 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 155/2017. Odôvodnenie súdu a skutkové tvrdenie rozvedenej manželky, čo do otázky transformácie BSM, nemôžu obstáť, pretože treba brať na zreteľ skutočnosti, na základe ktorých vôbec mohlo dôjsť zo strany rozvedenej manželky k transformácii BSM do formy kúpy nového bytu a keby transformoval BSM majetok navrhovateľ tak, ako to spravila rozvedená manželka, tak je otázne, z akého príjmu by rozvedená manželka žila, pretože navrhovateľ by už nemal možnosť platiť jej príspevok, keďže by nemal vytvorenú žiadnu finančnú rezervu, z ktorej by vedel pokryť neprímerane vysoký príspevok na výživu rozvedenej manželky. Rozvedená manželka uviedla, že nemôže súhlasiť so znížením príspevku zo sumy 360 eur na 50 eur, pretože je od príspevku existenčne závislá, čím potvrdila skutočnosť vyššie uvedené, že vyslovene počítala s peniazmi navrhovateľa. Rozvedená manželka konala pri kúpe bytu značne riskantne, pretože vedela o tom, že keď byt kúpi, nebude mať na úhradu svojich nevyhnutných životných nákladov. Zatiaľ čo rozvedená manželka transformovala majetok v BSM do kúpy bytu, navrhovateľ bol nútený transformovať BSM do výživy a úhrady všetkých životných nákladov rozvedenej manželky. Pokiaľ by rozvedená manželka transformovala majetok z BSM tak, ako navrhovateľ, mohla tiež bývať v nájme a majetok z BSM by jej nepochybne postačoval na úhradu všetkých nákladov.

7. Rozvedená manželka vo vyjadrení uviedla, že navrhovateľ v rámci mimosúdneho rokovania a pri podaní žaloby na súde prvej inštancie nikdy neuviedol, že dôvodom na jeho odchod do predčasného dôchodku je jeho zdravotný stav. V žiadnom jeho podaní sa táto skutočnosť neuvádza a zdravotný záznam od jeho obvodnej lekárky predložil až v rámci odvolacieho konania. Hlavným argumentom navrhovateľa na zníženie príspevku pre rozvedenú manželku v mimosúdnom rokovaní a v žalobe bola najmä výrazná zmena jeho príjmov, pričom jeho príjem sa výrazne nezmenil, nakoľko jeho dôchodok je nadštandardný vo výške 956 eur mesačne. Rozvedená manželka má popri príspevku na rozvedenú manželku iba príjem z invalidného dôchodku vo výške 185 eur mesačne a predpokladá, že navrhovateľ aktuálne poberá aj dôchodok z III. piliera dôchodkového sporenia. Ďalším argumentom navrhovateľa bol príjem rozvedenej manželky z predaja ich spoločného bytu, ktorý sa v rámci vysporiadania BSM prikázal do vlastníctva rozvedenej manželky, kedy ide iba o pretransformovanie majetku z BSM. Pokiaľ by postoj navrhovateľa nebol v tejto otázke pasívny, aj on si mohol kúpiť do vlastníctva byt. Nie je to však otázkou peňazí, ako uvádzal navrhovateľ, nakoľko v rámci vysporiadania BSM mal navrhovateľ k dispozícii 35.500 eur od rozvedenej manželky, 16.028,27 eur na svojich účtoch a 11.597,87 eur za odchodné, spolu vo výške 63.126,14 eur. Rozvedená manželka si myslí, že navrhovateľ má odložené bokom aj iné peniaze ušetrené počas manželstva, ktoré nie je možné preukázať. Navrhovateľ z týchto peňazí hradil v rámci zmieru 500 eur na trovy právneho zastúpenia rozvedenej manželky v súdnom konaní o vyporiadanie BSM a trovy súdneho konania. Mal teda k dispozícii viac ako 60.000 eur, za ktoré si mohol kúpiť svoju nehnuteľnosť, popri tom poberá pravidelne dôchodok vo 956 eur mesačne. S invalidným dôchodkom 185 eur mesačne nemá rozvedená manželka rozhodne rovnakú životnú úroveň ako navrhovateľ. Rozvedenej manželke pri uhrádzaní nevyhnutných životných potrieb neostáva žiadna suma z jej príjmov, z ktorých by si vedela našetriť úspory. Následne poukázala na skutočnosti a uviedla tvrdenia, ktoré sú obsahom jej predchádzajúceho vyjadrenia.

8. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote, má predpísané náležitosti, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní podľa § 65 a 66 CMP prihliadnúc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že toto je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

9. Základnou hmotnoprávnou podmienkou vzniku a trvania nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela v zmysle ustanovenia § 72 Zákona o rodine je nepochybné preukázanie, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť. Neschopnosť sám sa živiť znamená, že celkové majetkové pomery vrátane dosahovaných príjmov rozvedenému manželovi z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku neumožňujú pokryť jeho základné životné potreby. Pri určení príspevku na výživu rozvedeného manžela však nie je právny nárok na zásade rovnakú životnú úroveň ako v prípade výživného medzi manželmi. Dôvodom pre priznanie príspevku nie je rozdiel životnej úrovne bývalých manželov po rozvode manželstva ani skutočnosť, že jednému z manželov klesla životná úroveň oproti obdobiu pred zánikom manželstva. Povinnosť prispievať na výživu rozvedeného manžela by mala byť po zániku manželstva skôr výnimkou vyžadujúcou kvalifikovanú mieru odkázanosti. Preukázanie tejto skutočnosti je podmienkou vzniku nároku na príspevok, ale nie hľadiskom určujúcim rozsah príspevku. To znamená, že nárok na príspevok na výživu rozvedeného manžela prichádza do úvahy len vtedy, ak je splnená podmienka, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť a až potom je možné určiť konkrétny rozsah výživného za predpokladu, že druhý manžel má možnosti, schopnosti a majetkové pomery, ktoré mu umožňujú prispievať na primeranú výživu bývalého manžela.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

11. Z obsahu spisu vyplynulo, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4Pc/6/2020-13 zo dňa 11.08.2020. Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 4Pc/10/2020-36 zo dňa 08.10.2020 schválil zmier účastníkov konania, v zmysle ktorého sa navrhovateľ zaviazal prispievať na výživu rozvedenej manželky sumou vo výške 360 eur mesačne. V čase schválenia zmiernu rozvedená manželka poberala len invalidný dôchodok vo výške 178,70 eur, nebola zamestnaná pre zdravotné problémy, jej mesačné náklady predstavovali sumu 611 eur a navrhovateľ bol zamestnaný s priemerným mesačným príjmom vo výške 1.200 až 1.300 eur. Aktuálne navrhovateľ pobera predčasný starobný dôchodok vo výške 956,40 eur mesačne (riadny dôchodkový vek dosiahne dňa 27.02.2023), do predčasného dôchodku odišiel pre zdravotné problémy s krvným tlakom a chrbticou, a to na odporúčanie lekárky. Býva v dvojizbovom nájomnom byte, v súvislosti s ktorým má mesačné náklady na nájom vo výške 300 eur a elektrinu vo výške 80 eur, ďalej má náklady spojené s úhradou internetu a televízie vo výške 28 eur mesačne, telefónu vo výške 12 eur mesačne a platí príspevok na výživu rozvedenej manželky vo výške 360 eur mesačne. Jeho mesačné náklady sú celkovo vo výške 816 eur. Navrhovateľ bol zamestnaný v spoločnosti Continental Matador Truck Tires, s.r.o. a v súvislosti s odchodom do predčasného starobného dôchodku mu bola vyplatená suma 11.597,87 eur. Rozvedená manželka je aktuálne poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 185,80 eur, nie je zamestnaná, iný príjem nemá, len príspevok na výživu rozvedenej manželky vo výške 360 eur mesačne. Jej mesačné náklady sú celkovo vo výške 523,50 eur. Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 13C/59/2020-109 zo dňa 06.08.2021 schválil zmier, ktorým bolo vyporiadené bezpodielové spoluvlastníctva manželov (účastníkov konania) tak, že rozvedená manželka nadobudla byt v hodnote 100.000 eur a finančné prostriedky na účte vo výške 2.567 eur, navrhovateľovi pripadlo motorové vozidlo v hodnote 6.000 eur, finančné prostriedky na účte vo výške 24.890 eur a rozvedená manželka bola povinná vyplatiť navrhovateľovi za byt sumu vo výške 35.500 eur. Rozvedená manželka následne nadobudnutý byt do jej výlučného vlastníctva predala za sumu 117.000 eur, z ktorej vyplatila navrhovateľovi sumu 35.000 eur titulom vyrovnacieho podielu za byt, dcére vrátila peniaze v sume 7.000 eur a kúpila si jednoizbový byt v hodnote 58.000 eur, ktorý zrekonštruovala za sumu 14.500 eur a nakúpila vybavenie vo výške 1.700 eur. Rozvedená manželka aktuálne nemá žiadne úspory a navrhovateľ má účte finančné prostriedky vo výške 40.290 eur (titulom vyporiadania BSM a výplaty odchodného do predčasného starobného dôchodku).

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový stav, nesprávne posúdil dôvody na zníženie príspevku na výživu rozvedenej manželky, keď má za to, že v prejednávanej veci došlo k takej zmene pomerov na strane účastníkov konania, ktorá je podstatná pre zmenu určenej výšky príspevku na výživu rozvedenej manželky a táto zmena vzhľadom na svoj rozsah opodstatňuje zníženie príspevku na výživu rozvedenej manželky zo sumy 360 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne. V prípade príspevku na výživu rozvedeného manžela tento príspevok nie je určený na pokrytie všetkých nevyhnutných potrieb odkázanej osoby (ide len o príspevok na tieto potreby) a nemusí teda pokrývať životné minimum oprávnenej osoby, resp. jej reálne požiadavky a už vôbec nemá zabezpečovať dosiahnutie rovnakej životnej úrovne medzi osobou oprávnenou a povinnou (ako to je v prípade vyživovacej povinnosti medzi manželmi). Pri rozhodovaní o výške zníženia príspevku

na výživu rozvedenej manželky prihladol odvolací súd predovšetkým k tomu, že navrhovateľovi sa znížil príjem, nakoľko už nie je zamestnaný a nemá už mesačný príjem vo výške 1.200 až 1.300 eur mesačne, ale je poberateľom predčasného starobného dôchodku vo výške 950 eur mesačne. Odchod navrhovateľa do predčasného starobného dôchodku mu nemôže byť na ťarchu, ako nesprávne zhodnotil súd prvej inštancie, nakoľko navrhovateľ sa dobrovoľne nevzdal zamestnania a vyššieho príjmu, spĺňal zákonom stanovené podmienky na predčasný starobný dôchodok a urobil tak predovšetkým z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu spôsobeného pravdepodobne náročnou prácou v prašnom a hlučnom prostredí u zamestnávateľa. Za daných okolností navrhovateľ nebol povinný aj naďalej vykonávať pracovnú činnosť v súvislosti s vyživovacou povinnosťou vo vzťahu k rozvedenej manželke, keď odchod do predčasného starobného dôchodku bol odôvodnený pre nepriaznivý zdravotný stav a využil svoje zákonné právo. Už len samotnú skutočnosť zníženia príjmu navrhovateľa, ako osoby povinnej z platenia príspevku, je možné považovať za zmenu jeho pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Súd prvej inštancie neposúdil a nevyhodnotil správne ani vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (účastníkov konania) vo vzťahu k posúdeniu dôvodov na zmenu, resp. zníženie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Odvolací súd má za to, že došlo na strane účastníkov k zmene pomerov. V konaní bolo preukázané, že byt v hodnote 100.000 eur, ktorý rozvedená manželka nadobudla titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predala následne za sumu 117.000 eur, z ktorej vyplatila navrhovateľovi vyrovnávací podiel za nadobudnutý byt vo výške 35.000 eur, kúpila si jednoizbový byt vo výške 58.000 eur, investovala zvyšné peniaze do rekonštrukcie nového bytu a kúpy zariadenia bytu vo výške 16.200 eur a vrátila dcére poskytnuté finančné prostriedky vo výške 7.000 eur. Vzhľadom na uvedené, rozvedenej manželke neostali žiadne finančné úspory, ktorými by mohla pokryť svoje mesačné nevyhnutné náklady, keď je len poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 185,80 eur, nie je zamestnaná z dôvodu zlého zdravotného stavu, iný príjem, okrem príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 360 eur mesačne, nemá. Skutočnosť, že rozvedená manželka po kúpe nehnuteľnosti (jednoizbového bytu), investovala zvyšné finančné prostriedky do rekonštrukcie a zariadenia nového bytu, vrátila finančné prostriedky dcére, čím spotrebovala všetky svoje finančné prostriedky z predaja bytu, resp. svoje finančné úspory, nemôže byť na ťarchu navrhovateľa, aby bol aj naďalej povinný platiť príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 360 eur mesačne. Odvolací súd plne akceptuje kúpu jednoizbového bytu rozvedenou manželkou, čím si zabezpečila bývanie, avšak na druhej strane rozvedená manželka si po kúpe bytu mala zvážiť ďalší spôsob hospodárenia finančných prostriedkov a ich následnú investíciu do rekonštrukcie, kúpy zariadenia do bytu a vrátenia peňazí dcére, nakoľko si musela byť vedomá, že poberá len invalidný dôchodok vo výške 185 eur, príspevok na výživu rozvedenej manželky a iný príjem nemá, keď jej zdravotný stav neumožňuje zamestnať sa. V tomto prípade nie je možné brať v prospech rozvedenej manželky ani to, že navrhovateľ má aktuálne na účte 40.000 eur titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a vyplatenia odchodného zo zamestnania, nakoľko obaja účastníci konania v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov disponovali rovnakými majetkovými hodnotami, každý v inej forme (rozvedená manželka nadobudla do výlučného vlastníctva byt a navrhovateľovi pripadli finančné prostriedky na bankovom účte a následne mu bol vyplatený vyrovnávací podiel za byt vo výške 35.000 eur), pričom každý z nich sa rozhodol iným spôsobom ohľadom hospodárenia a investovania finančných prostriedkov. Navrhovateľ si zabezpečil otázku bývania formou nájmu bytu, čím finančné úspory na účte nespotreboval tak, ako to urobila rozvedená manželka.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd záverom dodáva, že na strane účastníkov konania došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie príspevku na výživu rozvedenej manželky, avšak nie v rozsahu navrhovanom navrhovateľom zo sumy 360 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne, čo by bolo neprimerané s poukazom na vyššie konštatované, preto odvolací súd znížil príspevok na výživu rozvedenej manželky zo sumy 360 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, s účinnosťou od 15.02.2022. Takto stanovená výška príspevku je v súlade s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi obidvoch účastníkov konania, zároveň zodpovedá zmeneným pomerom na strane účastníkov konania a znížená výška príspevku na výživu rozvedenej manželky spĺňa kritéria vyššie citovaných zákonných ustanovení.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len "CMP").

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.